

Це дозволяє швидко тестувати гіпотези, мінімізувати ризики, знижувати ймовірність невідповідності товару очікуванням споживачів та уникнути довгих циклів розроблення [2]. Основними принципами технології є гнучкість у прийнятті рішень, клієнтоорієнтованість, прозорість процесів та співпраця кросфункціональних команд. У межах даної технології використовуються такі методи, як Scrum, метод Kanban для візуалізації робочого процесу, метод Lean Startup, що фокусується на створенні MVP для швидкого тесту ринку [2, 3].

Застосування Agile-технології сприяє підвищенню конкурентоспроможності товару завдяки швидкій адаптації, залученню споживачів до процесу створення та постійному вдосконаленню продукту. Завдяки цьому підприємство може оперативнo реагувати на нові запити споживачів, ефективно використовувати ресурси та займати стійкі конкурентні позиції.

Список використаних джерел:

1. Omonije, A. (2024). *Agile methodology: A comprehensive impact on modern business operations. International Journal of Science and Research (IJSR)*, 1(1).
2. Amajuoyi, P., Benjamin, L. B., & Adeusi, K. B. (2024). *Agile methodologies: Adapting product management to rapidly changing market conditions. GSC Advanced Research and Reviews*, 19(2), 249-267.
3. Omonije, Ajibola. (2024). *Agile Methodology: A Comprehensive Impact on Modern Business Operations. International Journal of Science and Research (IJSR)*. 13. 10.21275/SR24130104148.

УДК 65.01:005

Іваненко В. С.,
здобувач вищої освіти,
Науковий керівник: **Боліла С. Ю.,**
кандидат сільськогосподарських наук, доцент
Херсонський державний аграрно-економічний університет

ІННОВАЦІЙНІ ПАРАДИГМИ УПРАВЛІННЯ В ЕПОХУ ЦИФРОВОЇ ЕКОНОМІКИ

У сучасних умовах стрімкого технологічного розвитку цифрова економіка стала не лише новим середовищем для функціонування бізнесу, а й чинником, що кардинально змінює управлінські підходи. Традиційні моделі, орієнтовані на стабільність, чітку ієрархію та лінійне планування, втрачають свою ефективність в умовах постійної зміни ринкових орієнтирів, високої конкуренції та динаміки запитів споживача. Саме тому в управлінні з'являються новітні парадигми, що

базуються на гнучкості, швидкості прийняття рішень та активному використанні цифрових технологій як інструменту стратегічного впливу.

Інноваційні парадигми управління в цифрову епоху передбачають новий рівень взаємодії між усіма елементами організації. Фокус зміщується з контролю на аналітику, з вертикальних структур на горизонтальні, із застарілих форм звітності на прозорі цифрові панелі моніторингу. Роль управлінця вже не зводиться лише до координування дій — вона охоплює вміння працювати з великими масивами даних, залучати команди до змін, впроваджувати інновації в управлінські процеси та формувати гнучкі стратегії розвитку в умовах постійної трансформації бізнес-середовища.

Ключові характеристики новітніх управлінських парадигм включають: децентралізацію прийняття рішень, цифровізацію внутрішніх процесів, а також посилення стратегічної гнучкості. Замість суворих ієрархічних структур організації переходять до самоорганізованих команд, які володіють автономією в межах стратегічних рамок [1, с. 37-38]. Це дозволяє швидше реагувати на зміни зовнішнього середовища, знижуючи рівень бюрократії та підвищуючи ефективність управління в організаціях.

Інформаційні технології стали не просто інструментом, а основою сучасного управління. Застосування хмарних сервісів, аналітичних платформ, CRM- і ERP-систем змінює логіку планування, контролю та оцінювання результатів. Особливого значення набуває здатність керівників працювати з великими обсягами даних та використовувати їх для формування адаптивних стратегій, що поєднують гнучкість з аналітичною точністю.

Якщо раніше основний акцент робився на контролі, плануванні та організації, то нині першорядного значення набувають навички комунікації, емоційного інтелекту, цифрової грамотності та інноваційного мислення. Керівник має бути не тільки стратегом, а й модератором змін, здатним формувати культуру постійного навчання, експериментів та відкритості до нового [2, с. 134-139]. Бізнес-успішність дедалі частіше залежить не від розміру компанії чи обсягу капіталу, а від здатності до швидкої адаптації, технологічної інтеграції та побудови ефективних внутрішніх комунікацій. Відтак, перед сучасним менеджментом постає завдання — не лише впроваджувати цифрові рішення, а й повністю переглядати принципи управлінського мислення.

В умовах цифрової трансформації українські підприємства поступово переходять від класичних моделей управління до гнучкіших та технологічно орієнтованих підходів. Це особливо помітно в галузях, що найбільше інтегровані в глобальні ринки: ІТ, логістика, онлайн-сервіси, фінанси та аграрний сектор. В цих сферах активно впроваджуються елементи децентралізованого управління,

цифрової автоматизації процесів, використання хмарних рішень і big data для стратегічного планування.

Значною мірою цифровізація управлінських процесів в Україні стимулюється зовнішніми чинниками — зростанням конкуренції, вимогами міжнародних партнерів, війною та необхідністю оперативного реагування на кризові ситуації. Це сприяє переходу до антикризових моделей управління, заснованих на швидкій аналітиці, коротких циклах прийняття рішень та високому рівні внутрішньої комунікації. Все частіше українські керівники змінюють своє бачення управлінської ролі — від адміністративного до фасилітативного та стратегічного.

На загальнодержавному рівні також відбувається трансформація управлінських підходів у напрямку цифрової відкритості, прозорості та підзвітності. Публічне управління у сфері послуг, безпеки, освіти та регулювання бізнесу переходить до моделі "цифрових вікон", де більшість процесів реалізуються через онлайн-платформи, електронні кабінети та інтегровані системи обробки інформації [3].

Отже, інноваційні парадигми управління в умовах цифрової економіки формують нову реальність, в якій гнучкість, технологічна інтегрованість та стратегічна адаптивність стають визначальними факторами ефективності. Сучасний менеджмент більше не може базуватися лише на жорстких ієрархіях і стандартизованих підходах — він має бути динамічним, відкритим до змін і орієнтованим на цінність даних, командну взаємодію та цифрову трансформацію.

Список використаних джерел:

1. *Менеджмент : навч. посіб. / С. І. Странчук та ін. Львів : «Новий Світ-2000», 2021. С. 37-38.*
2. *Краснокутська Н. С. Менеджмент : навч. посіб. Харків : «Друкарня Мадрид», 2019. С. 134-139.*
3. *Цифрова трансформація: переваги та основні напрямки. Workplace and Digital Printing Solutions | Xerox. URL: <https://surli.cc/wofeiz>*